

Lovforslag nr. L 132. Fremsat den 9. december 1997 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer

Afgiftspligtigt vareområde og afgiftssats

§ 1. Der betales afgift til statskassen af antibiotika og vækstfremmende stoffer der anvendes som tilsætningsstoffer til foderstoffer. Afgiften udgør for:

1) Zinkbacitracin.....	100 øre/g.
2) Spiramycin.....	100 øre/g.
3) Virginiamycin.....	100 øre/g.
4) Flavofosfolipol.....	250 øre/g.
5) Tylosinfosfat.....	125 øre/g.
6) Monensin natrium.....	100 øre/g.
7) Salinomycin natrium.....	83 øre/g.
8) Avilamycin	125 øre/g.
9) Carbadox	100 øre/g.
10) Olaquinox.....	100 øre/g.

Stk. 2. Af andre antibiotika og vækstfremmende stoffer end de i stk. 1 nævnte, som anvendes som tilsætningsstoffer til foderstoffer, betales afgift efter den sats, der gælder for et tilsvarende antibiotikum eller vækstfremmende stof som nævnt i stk. 1 med et tilsvarende tilladt maksimal indhold i fuldfoederet.

Registrerede virksomheder

§ 2. Den, der fremstiller de i § 1 nævnte tilsætningsstoffer, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. Den, der fra udlandet med henblik på salg modtager de i § 1 nævnte tilsætningsstoffer, skal anmelde sin virksomhed til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Der udstedes et bevis for registreringen til de registrerede virksomheder.

§ 3. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre registrerede virksomheder at modtage afgiftspligtige varer med henblik på videresalg.

Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 4. Afgiftsperioden er måneden.

§ 5. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde af de i § 1 nævnte antibiotika og vækstfremmende stoffer, der er udleveret fra virksomheden i perioden.

Stk. 2. Registrerede virksomheders forbrug af egne varer sidestilles med udlevering.

Stk. 3. Opgørelsen specificeres efter regler, der fastsættes af de statslige told- og skattemyndigheder.

§ 6. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 5 fradrages

- 1) varer, der leveres til en anden registreret virksomhed, jf. § 3,
- 2) varer, der leveres til udlandet,
- 3) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra denne er gået tabt ved brand eller lignende, og

4) varer, der returneres til virksomheden, såfremt køberen godtgøres varens pris inklusiv afgiften.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte kontrolforskrifter for fradrag efter stk. 1.

Afgiftsfritagelse og -godtgørelse

§ 7. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3.

§ 8. De statslige told- og skattemyndigheder kan, når den årlige godtgørelse er mindst 500 kr., meddele virksomheder, der ikke er registreret efter § 2, godtgørelse af den betalte afgift af de varer, der er omhandlet i § 6, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regnskabs- og kontrolforskrifter i forbindelse med afgiftsgodtgørelsen efter stk. 1.

Regnskabsbestemmelser

§ 9. Fremstillingsvirksomheder skal føre regnskab over fremstilling af afgiftspligtige varer, tilgang af uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af afgiftspligtige varer. Virksomhederne skal holde lageret af afgiftsberigtigede varer adskilt fra lageret af uberigtigede varer.

Stk. 2. Andre registrerede virksomheder skal føre regnskab over tilgang af de enkelte uberigtigede varer og udlevering samt forbrug af de enkelte afgiftspligtige varer.

Stk. 3. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter nærmere regler for de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

Afregning af afgiften

§ 10. Registrerede virksomheder skal, efter udløbet af hver måned og senest den 15. i den følgende måned, til de statslige told- og skattemyndigheder angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. §§ 5 og 6. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 2. Afgives den i stk. 1 omhandlede angivelse ikke inden udløbet af den nævnte frist, kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage registreringen af virksomheden, indtil

den manglende angivelse er de statslige told- og skattemyndigheder i hænde.

§ 11. Afgiften for en afgiftsperiode skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 15. i den måned, der følger efter afgiftsperioden. Udgør afgiften mindre end 50 kr., skal afgiften ikke indbetales.

Stk. 2. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for afgiftens indbetaling.

§ 12. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge en virksomhed, der ikke har betalt afgift rettidigt, at afgive angivelsen, jf. § 10, stk. 1, for kortere perioder end en måned.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere pålægge en virksomhed, der ikke har betalt afgift rettidigt, en kortere betalingsfrist end den i § 11, stk. 1, angivne og kræve, at der stilles sikkerhed for afgiftens betaling.

§ 13. Betales forfalden afgift ikke senest 14 dage efter betalingsfristens udløb, kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage registreringen af virksomheden, indtil de forfaldne afgifter er betalt.

Stk. 2. Er afgiftsperioden eller betalingsfristen forkortet efter § 12, kan registreringen inddrages straks efter betalingsfristens udløb.

§ 14. Såfremt det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse, således at virksomheden har betalt for lidt i afgift, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret.

Stk. 3. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 50 kr.

Afgift af varer, der modtages fra udlandet

§ 15. Af afgiftspligtige varer, der indføres fra

F. t. l. om afgift af antibiotika m.m. anvendt i foderstoffer

steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, svares afgiften ved indførslen, jf. dog §§ 3 og 7. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne i § 16 tilsvarende anvendelse.

§ 16. I andre tilfælde end de i § 15 nævnte svares afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet, jf. dog §§ 3 og 7. Erhvervsdrivende varemottagere skal, inden afsendelsen af afgiftspligtige varer fra udlandet, anmelde sig hos de statslige told- og skattemyndigheder. Anmeldelsen er gældende for 5 år.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte erhvervsdrivende varemottagere skal efter udløbet af hver måned og senest den 15. i den følgende måned angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden til de statslige told- og skattemyndigheder. Andre varemottagere skal angive ved mottagelsen. Angivelsen skal være underskrevet af varemottageren.

Stk. 3. Afgiften skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder senest samtidig med indsendelsen af den i stk. 2 nævnte angivelse. Udgør afgiften mindre end 50 kr., skal erhvervsdrivende ikke indbetale afgiften.

Stk. 4. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge erhvervsdrivende varemottagere, der gentagne gange ikke har betalt afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes mottagelse. De statslige told- og skattemyndigheder kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes mottagelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i lovens § 9, stk. 2, og § 14, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler for angivelse og indbetaling af afgiften.

Dækningsafgift

§ 17. Af varer, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter § 1, men som indeholder afgiftspligtige bestanddele, betales ved indførsel fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, en dækningsafgift. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reg-

lerne i § 16, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I andre tilfælde betales afgiften i forbindelse med varemottagelsen her i landet. Bestemmelserne i lovens § 16, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2-6, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Afgiften betales efter afgiftssatserne i § 1 på grundlag af vægten af de afgiftspligtige bestanddele.

Stk. 5. Ved fortoldningen, udleveringen eller mottagelsen af varer som nævnt i stk. 1 skal vægten af de afgiftspligtige bestanddele angives, og en erklæring herom fra fabrikanten skal fremlægges. Fremlægges fabrikanterklæringen ikke, betales der for forblandinger en afgift på 25 kr. pr. kg, for tilskudsfoder en afgift på 10 kr. pr. kg og for fuldfoder en afgift på 5 kr. pr. kg.

Stk. 6. Bestemmelserne i §§ 7 og 8 finder tilsvarende anvendelse for dækningsafgiften.

Varer der medbringes fra udlandet

§ 18. Bestemmelserne i § 16, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, og § 14 finder tilsvarende anvendelse på erhvervsdrivende, der medbringer afgiftspligtige varer, eller varer med indhold af afgiftspligtige bestanddele, fra andre EU-lande til brug i egen bedrift.

Kontrolbestemmelser

§ 19. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation, uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i virksomheder der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance mv.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på de statslige told- og skattemyndigheders begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele de statslige told- og skattemyndigheder oplysninger om deres indkøb af afgiftspligtige varer til virksomheden.

Stk. 5. Leverandører af afgiftspligtige varer skal på begæring meddele de statslige told- og

skattemyndigheder oplysning om deres leverancer til erhvervsdrivende.

Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervs-mæssigt sælges fra udlandet eller erhvervs-mæssigt transporteres til andre end registrerede virksomheder.

Stk. 7. De statslige told- og skattemyndigheder har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation, uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber mv. hos de i stk. 4-6 omhandlede virksomheder.

Stk. 8. I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 og 7 er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

§ 20. Politiet yder de statslige told- og skattemyndigheder bistand til gennemførelsen af kontrollen efter § 19. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 21. Skatteministeren kan fastsætte de bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Andre bestemmelser

§ 22. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer, der er afgiftspligtige efter § 1 eller varer som nævnt i § 17, stk. 1, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos de statslige told- og skattemyndigheder. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige vægt som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 17, stk. 1, nævnte varer finder § 17, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

§ 23. Den, der overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, skal svare afgift af varerne.

Stk. 2. Afgiften af de nævnte varer kan kræves til betaling senest 14 dage efter påkrav. Betales afgiften ikke rettidigt finder lovens § 11, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

§ 24. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for

erindringskrivelser vedrørende betaling af afgift efter denne lov.

§ 25. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 26. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om, hvilken vægt afgiften skal beregnes af.
- 3) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfrigørelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 7, 8 og 17, stk. 6.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 14, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.

§ 27. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 83 finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.

§ 28. For betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov hæfter den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning samt de i § 16, stk. 1, nævnte varemottagere og de, der er i besiddelse af varen.

§ 29. Med steder uden for EU sidestilles med hensyn til bestemmelserne i denne lov Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn.

Straffebestemmelser

§ 30. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) overtræder § 2, stk. 1 og stk. 2, § 9, stk. 1 eller

- 2, § 10, stk. 1, § 16, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 19, stk. 2-5, § 22, 1. pkt., og § 32, stk. 4-7,
- 3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af § 8, stk. 2,
- 4) undlader at efterkomme et i medfør af § 12, stk. 1, eller § 16, stk. 4, 1. pkt., meddelt påbud,
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis registrering de statslige told- og skattemyndigheder har inddraget efter § 10, stk. 2, eller § 13 eller
- 6) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsægtligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 31. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltale-rejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 32. Loven træder i kraft den 1. april 1998. Bestemmelsen i stk. 3 træder dog i kraft den 1. marts 1998.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på varer, der fra og med den 1. april 1998 udleveres fra eller forbruges i registrerede virksomheder, angives til fortoldning, medbringes eller modtages fra udlandet.

Stk. 3. Virksomheder, der skal registreres ved lovens ikrafttræden, skal anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder senest den 16. marts 1997.

Stk. 4. Virksomheder, der registreres fra lovens ikrafttræden, skal opgøre lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer og af varer, som har et indhold af afgiftspligtige bestanddele, den 1. april 1998. Såfremt lagerbeholdningen af sidstnævnte varer har et indhold af afgiftspligtige bestanddele på 1 kg eller derover, skal virksomhederne indsende opgørelsen over denne lagerbeholdning til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 15. april 1998. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 5. Virksomheder, der med henblik på videresalg eller anvendelse den 1. april 1998 har en lagerbeholdning af afgiftspligtige varer på 1 kg eller derover, eller af varer som har et indhold af afgiftspligtige bestanddele på 1 kg eller derover, skal senest den 15. april 1998 til de statslige told- og skattemyndigheder fremsende en opgørelse over deres samlede lagerbeholdning ved lovens ikrafttræden. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 6. Andre virksomheder, der ved lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning af afgiftspligtige varer på 1 kg eller derover, eller af varer som har et indhold af afgiftspligtige bestanddele på 1 kg eller derover, og som er indkøbt efter lovforslagets fremsættelse, skal senest den 15. april 1998 til de statslige told- og skattemyndigheder fremsende en opgørelse over deres samlede lagerbeholdning af de nævnte varer ved lovens ikrafttræden.

Stk. 7. Virksomheder, der er omfattet af stk. 4-6, skal give de statslige told- og skattemyndigheder adgang til at kontrollere opgørelserne ved eftersyn af lagre, forretningsbøger mv. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer, skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp.

Stk. 8. Virksomheder, der er omfattet af stk. 4, skal senest den 30. april 1998 indbetale afgift af den i stk. 4 nævnte lagerbeholdning af afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele

i andre varer, til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 9. Virksomheder, der er omfattet af stk. 5-6, skal senest den 30. april 1998 indbetale afgift af den i stk. 5-6 nævnte lagerbeholdning til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 10. Betales afgift efter stk. 8 eller 9 ikke rettidigt, finder lovens § 11, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

§ 33. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Antibiotika og vækstfremmende stoffer (herefter under almindelige bemærkninger benævnt vækstfremmere) anvendes som tilsætningsstoffer til foder med henblik på øget tilvækst og produktion. Der er ikke fuldstændig klarhed over virkningsmåden, men det formodes, at den øgede tilvækst skyldes påvirkning af tarmfloraen på en sådan måde, at der bliver flere næringsstoffer til rådighed for værten og færre til bakteriefloraen i tarmen. I Danmark anvendes årligt godt 100 tons vækstfremmere som tilsætningsstoffer til foder, heraf anvendes omkring 80 pct. ved produktion af smågrise og slagtesvin. Fortjenesten ved at anvende disse stoffer påvirkes af faktorer som dyrenes fravænningsalder, fodersammensætning, pladsforhold og staldhygiejne. En mere miljørigtig fodersammensætning med et lavere kvælstofindhold samt ændrede staldsystemer, som f.eks. holdrift i sektionerede staldsystemer, vil således reducere fortjenesten ved at anvende vækstfremmere.

Efter regeringens opfattelse bør husdyrproduktionen foregå på en sådan måde, at dyrenes velfærd ikke sættes over styr. Som led i at fremme en bæredygtig produktion, baseret på godt landmandsskab og øget dyrevelfærd, foreslår regeringen derfor at reducere forbruget af de pågældende stoffer gennem en afgift. Afgiften foreslås differentieret i forhold til de tilladte maksimale indhold af tilsætningsstofferne i fuldfoderet til smågrise, således at omkostningen ved at anvende vækstfremmere til smågrise øges med ca. 2,5 kr. pr. smågris. Derved forventes en jævn reduktion i anvendelsen af de nævnte tilsætningsstoffer og en øget tilskyndelse til produktion af slagtesvin under forhold, der øger dyrenes sundhedstilstand.

Godkendelsen af tilsætningsstoffer til foderstoffer er harmoniseret i Fællesskabet, jf. Rådets direktiv 70/524/EØF med senere ændringer. Direktivet er implementeret ved bekendtgørelse om tilsætningsstoffer til foderstoffer, jf. bekendtgørelse nr. 863 af 20. november 1997.

Provenumæssige konsekvenser

Under forudsætning af uændret forbrug vil forsla-

get medføre en årlig provenugevinst på ca. 125 mill. kr. Heraf vil 80 pct. være fra svineproduktionen og 20 pct. fra andre dyrearter.

Forslaget vil for mange besætninger gøre det uinteressant at anvende vækstfremmere ved slagtesvineproduktion og reducere forbruget generelt ved smågriseproduktion. For så vidt angår svineproduktion skønnes det, at ca. 60 pct. af forbruget af vækstfremmere har fundet sted ved slagtesvineproduktion (opdræt fra 30 kg til slagting), mens ca. 40 pct. finder sted ved produktion af smågrise.

Afgiften kan med stor usikkerhed forventes at reducere forbruget ned til ca. 1/3 af det nuværende forbrug. Forbrugsfaldet kan vise sig mindre på kortere sigt. Man kan modsat ikke afvise, at forbrugsfaldet vil blive større på længere sigt som følge af, at landbruget i større grad følger henstillinger om, at reducere eller fjerne vækstfremmere for at imødekomme forbrugerønsker. Helårsprovenugevinsten skønnes på denne baggrund med betydelig usikkerhed forsigtigt til godt 30 mill. kr. vedrørende svin. Ved halvering af forbruget til andre dyrearter vil provenuet heraf udgøre godt 10 mill. kr. årligt. Den samlede provenugevinst kan således forsigtigt skønnes at blive på 45 mill. kr.

Ved ikrafttrædelse 1. april 1998 vil provenuvirkningen i 1998 blive på ca. 35 mill. kr., idet normallageret hos forhandlere og landmænd skønnes at svare til omkring 1 måneds forbrug.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

De store mængder vækstfremmere anvendes som nævnt ovenfor ved svineopdræt. Til slagtesvin (svin af vægt over 30 kg) anvendes indtil slagtetidspunktet typisk 4 g pr. svin afhængigt af det tilladte største indhold i og indtagelsen af fuldfoderet. Meromkostningen til foder uden afgift ved anvendelse af vækstfremmere i foder er ca. 3 kr. pr. svin i opdrætsperioden.

Den økonomiske gevinst for den enkelte landmand ved anvendelse af vækstfremmere til slagtesvin er brutto ca. 4-5 kr. før udgifter til vækstfremmere. Der er dog meget stor variation mellem landmændene især på grund af forskelle i de staldsystemer, der anvendes.

Afgiften vil øge omkostningen ved anvendelse af væksthjælpemidler med typisk 4 kr. pr. svin ved opførelse af smågris til slagtesvin.

Landmændene vil derfor forventelig ikke længere systematisk anvende væksthjælpemidler til slagtesvineproduktionen, men eventuelt sporadisk og i visse perioder når særlige forhold hersker. Selv om slagtesvineproducenterne ikke længere i almindelighed vil anvende væksthjælpemidler, og dermed ikke vil skulle betale afgift, vil slagtesvineproducenterne dog få reduceret deres dækningsbidrag med ca. 1,5 kr./slagtesvin svarende til ca. 25 mill. kr. på årsbasis.

For smågrisproducenterne anvendes tilsvarende typisk 2 - 2,5 g pr. smågris, indtil smågrisene har nået en vægt på ca. 30 kg. Bruttogevinsten før fradrag af udgifterne til væksthjælpemidler udgør med stor variation omkring 10 kr./smågris, mens meromkostningen til foder med væksthjælpemidler er ca. 1,5 kr. Med afgift vil omkostningerne ved brug af væksthjælpemidler stige med ca. 2,5 kr./smågris, men en vis del af smågrisproducenterne med høj staldhygiejne mv. vil undlade brugen af væksthjælpemidler. Afgiftsbelastningen efter mængdetilpasning vil udgøre godt 30 mill. kr. For producenter af oksekød, fjerkræ og æg skønnes afgiften at belaste med godt 10 mill. kr.

Samlet skønnes landbrugserhvervet isoleret at blive belastet med ca. 75 mill. kr., heraf udgør afgiften ca. 45 mill. kr. på årsbasis.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke have væsentlige miljømæssige konsekvenser. Lovforslaget vil derimod have en væsentlig effekt ved at påvirke den animalske produktionsmetode i landbruget, således at det økonomiske incitament til at producere under hensyn til dyrevelfærd, hygiejne og pladsforhold øges. Det kan imidlertid ikke afvises, at en nedsættelse af anvendelsen af væksthjælpemidler kan medføre et stigende forbrug af receptordineret antibiotika. Således viser erfaringer fra Sverige, at det totale forbud i 1986 mod enhver anvendelse af væksthjælpemidler som tilsætningsstoffer til foder medførte en stigning i anvendelsen af receptordineret antibiotika.

Administrative konsekvenser

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter for Told- og Skat på i alt 0,5 mill. kr. fordelt på 1997 og 1998. Udgifterne vedrører dels edb-tilretning og dels information.

De årlige driftsudgifter udgør 0,1 mill. kr., hvortil kommer 3-4 årsværk til administration og kontrol.

EU-retlige aspekter

Pålæggelse af interne afgifter rejser spørgsmål vedrørende EF-Traktatens artikel 95.

Der findes for øjeblikket efter det oplyste ingen dansk produktion af de af § 1 omfattede stoffer. Det følger af den danske bilregistreringsafgiftssag, sag 47/88, Kommissionen mod Danmark, Saml. 1990 I s. 4509, at artikel 95, stk. 1, ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor der ikke findes en indenlandsk produktion.

Da § 1 efter det oplyste omfatter samtlige de efter direktiv 70/524/EØF inden for Fællesskabet godkendte tilsætningsstoffer til foderstoffer, inden for grupperne benævnt hhv. antibiotika og væksthjælpemidler, findes der ikke andre væksthjælpemidler, som i forhold til de af § 1 omfattede, kan betegnes som konkurrerende eller lignende. Artikel 95, stk. 2, finder derfor heller ikke anvendelse på forslaget.

Forslaget rejser desuden spørgsmål i relation til Rådets direktiv 83/189 af 28. april 1983 med senere ændringer (informationsproceduredirektivet). Omfattet af dette direktiv er blandt andet efter direktivets artikel 1, stk. 9, 3. »tekniske specifikationer eller andre krav, til hvilke der er knyttet skattemæssige eller finansielle foranstaltninger, som påvirker forbruget af produkterne ved at tilskynde til overholdelse af disse tekniske specifikationer eller andre krav.«. Forslaget kan ikke antages at tilskynde til anvendelse af de af § 1 omfattede stoffer. Forslaget kan heller ikke i øvrigt antages at være omfattet af notifikationspligten efter informationsproceduredirektivet.

På denne baggrund vurderer Skatteministeriet, at lovforslaget er i overensstemmelse med EU-retten.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Paragraffen omhandler det afgiftspligtige område og afgiftssatserne.

Godkendelsen af tilsætningsstoffer til foderstoffer er harmoniseret i Fællesskabet, jf. Rådets direktiv 70/524/EØF med senere ændringer. Direktivet er implementeret ved bekendtgørelse om tilsætningsstoffer til foderstoffer, jf. bekendtgørelse nr. 863 af 20. november 1997. Af bekendtgørelsen fremgår, hvilke stoffer der er tilladt som tilsætningsstoffer til foderstoffer, og det største indhold af stofferne, som er tilladt i fuld foderet til forskellige dyrearter.

Tilsætningsstofferne til foder er opdelt i grupper efter anvendelse og de består af bl.a. antibiotika, coccidiostatica og væksthjælpemidler. § 1, stk. 1, omfatter samtlige tilsætningsstoffer, der er godkendt som antibiotika og væksthjælpemidler i hen-

hold til bilag 1, gruppe A og J i ovennævnte bekendtgørelse.

Omkring 80 pct. af de antibiotika og vækstfremmende stoffer, der bliver anvendt i Danmark, anvendes til produktion af smågrise og slagtesvin. Som følge deraf er der ved beregningen af afgiftssatserne taget udgangspunkt i doseringen til smågrise og slagtesvin og fortjenesten ved at anvende de nævnte tilsætningsstoffer ved produktionen af disse.

Ved beregningen af satserne er der taget udgangspunkt i, at afgiften skal medføre en fordyrelse med samme beløb pr. smågris ved brug af tilsætningsstofferne nævnt i § 1, stk. 1, uanset hvilke stoffer der anvendes. Afgiftssatserne er således differentieret efter det største tilladte indhold i fuldfoderet til smågrise, således at tilsætningsstoffer med en stor tilladt dosis i fuldfoderet har en lav afgiftssats og omvendt for tilsætningsstoffer med en lav tilladt dosis. Derved forventes en jævn reduktion i anvendelsen af de nævnte stoffer.

Godkendelsen af tilsætningsstoffer til foderstoffer er som nævnt ovenfor reguleret ved Rådets direktiv 70/524/EØF med senere ændringer, og det er muligt, at der i fremtiden vil blive godkendt nye antibiotika og vækstfremmende stoffer. Disse tilsætningsstoffer er af åbenlyse grunde ikke omfattet af § 1, stk. 1, men vil være det af § 1, stk. 2, som er indsat med henblik på at sikre, at nye godkendte tilsætningsstoffer bliver afgiftsbelagt. Eftersom afgiftssatserne er differentieret efter det maksimale tilladte indhold i fuldfoderet, indebærer henvisningen til § 1, stk. 1, at afgiftssatsen for et nyt godkendt antibiotikum eller vækstfremmende stof skal bestemmes på baggrund af et tilsætningsstof nævnt i § 1, stk. 1, som har et lignende tilladt maksimal indhold i fuldfoderet.

Til §§ 2 og 3

Virksomheder, der fremstiller eller med henblik på salg modtager de i § 1 nævnte tilsætningsstoffer fra udlandet, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder. Registrerede virksomheder skal først betale afgift ved udleveringen fra virksomheden. Dette medfører, at virksomheden kan have varer liggende på lager i uberigtiget stand, og at den kan modtage varer fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, uden at der skal betales afgift ved modtagelsen. Dette gælder dog ikke for varer, som virksomheden selv forbruger, jf. bemærkningerne til §§ 5 og 6.

Til § 4

Det foreslås, at den afgiftspligtige periode er måneden.

Til §§ 5 og 6

Agiften skal betales af den mængde tilsætningsstoffer, som de registrerede virksomheder udleverer her i landet i løbet af måneden. Afgiften beregnes på grundlag af vægten af de i § 1 nævnte antibiotika og vækstfremmende stoffer. Der skal desuden betales afgift af virksomhedens forbrug af egne varer. Forbrug af egne varer indbefatter også, at virksomheden udtager uberigtigede varer og lader dem indgå i andre varer, dvs. varer, som der skulle have været betalt dækningsafgift af ved import, eksempelvis forblandinger, jf. § 17, stk. 1.

I den afgiftspligtige mængde kan der foretages visse fradrag bl.a. for varer, der leveres til udlandet, og varer, der er gået tabt ved brand eller lignende (force majeure-tilfælde).

Til § 7

Der foreslås afgiftsfrihed for varer, der tilføres fra udlandet i samme omfang og under samme betingelser som efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Denne bestemmelse giver i visse tilfælde fritagelse for merværdiafgift ved indførsel fra tredjelande, herunder når der er toldfrihed for proviant mv., der medbringes af skibe og fly, når varens samlede værdi ved erhvervsmæssige forsendelser ikke overstiger 80 kr., samt efter EF's regler om afgiftsfrihed ved indførsel.

Til § 8

Det foreslås, at ikke-registrerede virksomheder har ret til at få den betalte afgift godtgjort af varer, som eksporteres. Det er dog en forudsætning, at den årlige godtgørelse udgør mindst 500 kr.

Til § 9

Registrerede virksomheder skal føre regnskab med deres tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer, samt for fremstillingsvirksomheders vedkommende, over fremstillingen af afgiftspligtige varer. Regnskabet skal føres for hver af de i § 1 nævnte tilsætningsstoffer.

Til §§ 10 - 13

Efter forslaget skal registrerede virksomheder efter hver afgiftsperiode på en måned og senest den 15. i den følgende måned angive den afgiftspligtige mængde varer og indbetale den forfaldne afgift til de statslige told- og skattemyndigheder. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente. De statslige told- og skattemyndigheder kan pålægge virksomheder, der ikke overholder betalings-

fristerne, en kortere angivelsesperiode og betalingsfrist end normalt samt pålægge virksomheden at stille sikkerhed for betalingen.

Hvis angivelsen af den afgiftspligtige varemængde ikke indsendes rettidigt, eller hvis forfalden afgift ikke betales senest den 14. dag efter betalingsfristens udløb, vil virksomhedens registrering kunne inddrages, indtil der er henholdsvis angivet eller betalt afgift. Dette medfører, at virksomheden ikke kan ligge med sit lager af afgiftspligtige varer i ubeskattet stand. Hvis afgiftsperioden eller betalingsfristen er forkortet efter forslaget § 12, kan registreringen inddrages straks efter betalingsfristens udløb, dvs. uden at virksomheden er blevet rykket for betaling inden.

De foreslåede regler svarer til afregningsreglerne for registrerede virksomheder i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 14

Ved afgivelse af urigtig angivelse afkræves virksomheden et eventuelt skyldigt beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Er der tale om forsæt eller grov uagtsomhed, kan der desuden straffes efter lovens straffebestemmelser. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, der skal betales, ikke opgøres på grundlag af regnskaberne, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse. Bestemmelserne svarer til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til §§ 15 og 16

Paragrafferne indeholder bestemmelser om angivelse og afregning af afgift for varemottagere, der ikke er registreret efter loven, og som modtager varer fra udlandet.

Efter forslaget skal ikke-registrerede erhvervsdrivende, der modtager varer fra andre EU-lande, inden varernes afsendelse anmelde sig hos de statslige told- og skattemyndigheder. Anmeldelsen gælder for 5 år. Disse varemottagere skal angive mængden af de varer, de har modtaget i en måned, senest den 15. i den følgende måned. Andre mottagere af varer fra EU-lande skal angive ved mottagelsen af varerne. Afgiften skal for begge kategorier af varemottagere betales senest samtidig med indsendelse af angivelsen.

Det foreslås endvidere, at virksomheder, der importerer varer fra tredjelande, og som er importørregistreret efter toldlovens § 29, skal afregne på samme måde som de ovenfor nævnte ikke-registrerede erhvervsdrivende varemottagere. Andre, der importerer varer fra tredjelande, skal afregne efter toldlovens kapitel 4.

Reglerne svarer til reglerne i de øvrige ikke-harmo-

niserede punktafgiftslove, f.eks. §§ 10 og 10a i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.

Til § 17

Det foreslås, at der betales en dækningsafgift af afgiftspligtige antibiotika og vækstfremmende stoffer, der indgår som en del af andre varer, dvs. forblandinger, tilskudsfoeder og fuldfoeder mv. Dækningsafgiften betales ved indførslen eller modtagelsen af varerne, også for så vidt angår virksomheder, der er registreret efter lovens § 2.

Afgiften skal betales på grundlag af vægten af de afgiftspligtige bestanddele i varen, og det foreslås derfor, at der ved fortoldning mv. af dækningsafgiftspligtige varer skal fremlægges en fabrikanterklæring om denne vægt. Ifølge EF-direktivet om tilsætningsstoffer til foderstoffer skal leverandøren i form af en deklaration, angive identitet og koncentration af bl.a. tilsætningsstofferne nævnt i § 1. Det deklarerede indhold kan derfor lægges til grund for fabrikanterklæringen.

I tilfælde, hvor der ikke fremlægges fabrikanterklæring, foreslås der en standardafgiftssats pr. kg differentieret efter, hvilken type foder der er tale om.

Der kan ske afgiftsfrigtagelse efter § 7 eller godtgørelse efter § 8 svarende til, hvad der gælder for de rene afgiftspligtige varer.

Til § 18

Det foreslås, at erhvervsdrivende, der medbringer afgiftspligtige varer eller varer med indhold af afgiftspligtige bestanddele fra andre EU-lande til brug i egen bedrift, skal følge bestemmelserne i § 16, stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, og § 14.

Til §§ 19 - 21

De statslige told- og skattemyndigheder er efter forslaget berettiget til uden retskendelse at foretage eftersyn i de virksomheder, der er omfattet af loven. De kan desuden foretage eftersyn af varer under transport herunder postordresalg, når varerne erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller transporteres til ikke-registrerede virksomheder mv.

Forretningsbøger, regnskabsmateriale mv. kan kræves indsendt til de statslige told- og skattemyndigheder. Erhvervsdrivende og leverandører skal på begæring oplyse om deres indkøb og salg af afgiftspligtige varer. Bestemmelserne svarer til kontrolbestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 22

Det foreslås, at udenlandske virksomheder, der

sælger afgiftspligtige antibiotika og vækstfremmende stoffer eller dækningsafgiftspligtige varer her til landet ved fjernsalg, og som ifølge merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant, også skal registreres her i landet efter lov om afgift af antibiotika og vækstfremmende stoffer og betale afgift. Bestemmelsen vil indebære, at virksomheder, der ved postordre eller lignende årligt sælger for mere end 280.000 kr. antibiotika og vækstfremmende stoffer eller dækningsafgiftspligtige varer til Danmark, skal betale afgift efter loven.

Til § 23

Bestemmelsen svarer til bestemmelser i en række andre punktafgiftslove, f.eks. lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast.

Til § 24

Der er tale om en gebyrbestemmelse, der svarer til bestemmelser i alle de øvrige punktafgiftslove.

Til §§ 25 og 26

Skatteministeren fremsatte den 5. november 1997 et lovforslag om ændret klagestruktur, lovforslag nr. L 56, med ikrafttrædelse den 1. april 1998. Vedtages lovforslaget vil kompetencen i klagesager vedrørende de øvrige afgiftslove, der i dag ligger hos Momsnævnet, overgå fra Momsnævnet til Landsskatteretten den 1. april 1998. Der tegner sig allerede et politisk flertal for lovforslag nr. L 56 og på den baggrund foreslås det, at §§ 25 og 26 affattes således at kompetencen i klagesager vedrørende nærværende lovforslag henlægges til Landsskatteretten.

Til § 27

Paragraffen indeholder bestemmelser om eftergivelse og henstand, som svarer til bestemmelser i alle de øvrige punktafgiftslove.

Til § 28

Paragraffen, der omhandler hæftelsesforhold, svarer til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 29

Bestemmelsen svarer til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til §§ 30 og 31

Paragrafferne omhandler straf f.eks. for at afgive urigtige oplysninger eller undlade at lade sig registrere eller afgive angivelse. Efter § 30, stk. 1, nr. 6, er der endvidere straf for at overdrage, erhverve, tilegne sig eller anvende afgiftspligtige varer, hvoraf der skulle have været betalt afgift, eller forsøg herpå. Der skal desuden efterbetales afgift efter forslagens § 23.

Der straffes for forsætlige eller groft uagtsomme forhold. Straffen er bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år.

Der er desuden regler om administrative bødeforlæg og ransagning.

Bestemmelserne svarer til bestemmelser i de øvrige punktafgiftslove.

Til § 32

Efter forslaget skal loven træde i kraft den 1. april 1998. Bestemmelsen i stk. 3 dog den 1. marts 1998 således, at virksomheder skal anmelde sig til registrering senest den 16. marts 1998.

§ 32 indeholder desuden overgangsbestemmelser. For at undgå konkurrenceforvridninger mv. afstedkommet af hamstring foreslås det, at virksomheder, der med henblik på videresalg (producenter af forblandinger, foderstofproducenter) ved lovens ikrafttræden har et lager af afgiftspligtige varer på 1 kg eller derover, eller af varer som har et indhold af afgiftspligtige bestanddele på 1 kg eller derover, senest den 15. april 1998 skal indsende en opgørelse over deres samlede lagerbeholdning til de statslige told- og skattemyndigheder og senest den 30. april 1998 betale afgift af den nævnte lagerbeholdning. Tilsvarende foreslås for andre virksomheder (landbrugsbedrifter mv.). Dog foreslås det, at disse virksomheder alene betaler afgift af lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer, der er købt efter fremsættelsesdatoen og endnu ikke forbrugt på ikrafttrædelsesdatoen. Virksomheder, der registreres, skal desuden betale afgift af afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, når denne lagerbeholdning er på 1 kg eller derover, idet der ikke betales afgift af sådanne varer i forbindelse med udleveringen.

Skriftlig fremsættelse (9. december 1997)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer.

(Lovforslag nr. L 132).

Antibiotika og vækstfremmende stoffer anvendes som tilsætningsstoffer til foder med henblik på øget tilvækst og produktion. I Danmark anvendes årligt godt 100 tons vækstfremmere som tilsætningsstoffer til foder, heraf anvendes omkring 80 pct. ved produktion af smågrise og slagtesvin. Fortjenesten ved at anvende disse stoffer påvirkes af faktorer som dyrenes fravænningsalder, fodersammensætning, pladsforhold og staldhygiejne. En mere miljørigtig fodersammensætning med et lavere kvælstofindhold samt ændrede staldsystemer, som f.eks. holddrift i sektionerede staldsystemer, vil således reducere fortjenesten ved at anvende vækstfremmere.

Efter regeringens opfattelse bør husdyrproduktionen foregå på en sådan måde, at dyrenes velfærd ikke sættes over styr. Som led i at fremme en bæredygtig produktion baseret på godt landmandsskab og øget dyrevelfærd foreslår regeringen derfor at reducere forbruget af de pågældende stoffer gennem en afgift. Afgiften foreslås differentieret i forhold til de tilladte maksimale indhold af tilsætningsstofferne i fuldfoderet til smågrise, således at omkostningen ved at anvende vækstfremmere til smågrise øges med ca. 2,5 kr. pr. smågris. Den økonomiske netto gevinst ved at anvende vækstfremmere i hele grisens levetid udgør ca. 10 kr., dog med stor variation fra bedrift til bedrift. Afgiften vil fjerne mellem 2/3 og 3/4 af den økonomiske netto gevinst og derved forventes en jævn reduktion i anvendelsen af de nævnte tilsætningsstoffer og en øget tilskyndelse til produktion af slagtesvin under forhold, der øger dyrenes sundhedstilstand.

Afgiften kan med stor usikkerhed forventes at reducere forbruget ned til ca. 1/3 af det nuværende forbrug. Forbrugsfaldet kan vise sig mindre på kortere sigt. Man kan modsat ikke afvise, at forbrugsfaldet vil blive større på længere sigt som følge af, at landbruget i større grad følger henstillinger om at reducere eller fjerne vækstfremmere for at imødekomme forbrugerønsker. Helårsprovenugevinsten skønnes på denne baggrund med betydelig usikkerhed forsigtigt til godt 30 mill. kr. vedrørende svin. Ved halvering af forbruget til andre dyrearter vil provenuet heraf udgøre godt 10 mill. kr. årligt. Den samlede provenugevinst kan således forsigtigt skønnes at blive på 45 mill. kr.

Det foreslås, at loven træder ikraft den 1. april 1998 og dermed vil provenuvirkningen i 1998 blive på ca. 35 mill. kr., idet normalageret hos forhandlere og landmænd skønnes at svare til omkring 1 måneds forbrug.

Lovforslaget vil ikke have væsentlige miljømæssige konsekvenser. Lovforslaget vil derimod have en væsentlig effekt ved at påvirke den animalske produktionsmetode i landbruget, således at det økonomiske incitament til at producere under hensyn til dyrevelfærd, hygiejne og pladsforhold øges. Det kan imidlertid ikke afvises, at en nedsættelse af anvendelsen af vækstfremmere kan medføre et stigende forbrug af receptordineret antibiotika. Således viser erfaringer fra Sverige, at det totale forbud i 1986 mod enhver anvendelse af vækstfremmere som tilsætningsstoffer til foder medførte en stigning i anvendelsen af receptordineret antibiotika.

Der vurderes ikke at være EU-retlige problemer forbundet med forslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne i lovforslaget, skal jeg anbefale det til Tingets velvillige behandling.